

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **Az L-szektor kapujánál**

1. A jövevény árnyéka

Cső-Eliza

A dinamoterem fülkéi közötti szűk folyosón idegen léptek visszhangoztak. A tizennégyes fülke melletti szektorba új lakót osztott be a kolónia parancsnoksága: egy szikár, cserzett bőrű férfit, aki azonnal feszültséget keltett a blokkfelelőssel. A jövevény fojtott, kemény hangon érvelt, azt állítva, hogy a régi világban az idegen légióban szolgált, és nem szokott hozzá a gépies engedelmességhez.

Alinda szipogva törölte meg izzadt homlokát a tengely ritmikus kattogása mellett. Lábai még sajogtak a korábbi túlfeszültségtől, de tekintete óvatlanul összefonódott János-g534-ével. A fiú szemeiben nem a rideg fém tükröződött, hanem valami tiszta, óvó melegség. A megosztott teher és a veszély nem elválasztotta, hanem közelebb húzta őket egymáshoz. János egy apró, szinte láthatatlan intéssel jelezte: vigyáz rá.

– Az ilyen emberek, mint ez az új lakó, régen a sivatagban harcoltak – suttogta a nagymama halkán, miközben ujjai görcsösen szorították a fogantyút. – De az igazi bátorság nem a fegyverekben rejlett, Alinda. Hanem abban, amikor két ember a legnagyobb sötétségben is egymás felé nyújtotta a kezét.

Alinda mellkasát meleg feszültség járta át. A gépterem hűvös ózonszaga és az új lakó durva morgása mögött megérezte a döntés valódi súlyát: a fém és a szabályok szorításában a szeretet nem gyengeség volt, hanem az egyetlen megmaradt lázadás.

2. Az L-szektor kapujánál

Cső-Mária

Az őrszem fémes léptei elhaltak a gőztől nedves csarnokban. A kijelző zöld fénye nem hozott megnyugvást, csak a fojtogató rutin visszatértét jelezte. Alinda tüdeje égett a megfeszített pedálozástól, de a mellkasában tomboló harag nem csillapodott. A nagymama csendes megadása és az elfojtott nosztalgia nem nyújtott vigaszt. A C-szektor szürke bezártsága és a kilátástalanság fojtogatta a lányt.

Amikor a műszakváltást jelző sziréna megszólalt, és a hálókamrák sötétbe borultak, Alinda nem aludt. Várt, míg a nagymama fáradt légzése elmélyült, majd kislisszolt a vaságyból. A gondolatai János-g534 körül forogtak, kit a múlt héten áthelyeztek az L-

lakó-szektorba. A kolónia szigorú rendje tiltotta a szektorok közötti mozgást, de a lányt a hiány és a düh hajszoalta.

Árnyékról árnyékra osonva hagyta el a C-szekort. Az összekötő alagút felé haladva a falak nedves hidege átjárta a ruháját. A levegő itt fémesebbnek, fojtogatóbbnak hatott. Az alagút szűkületénél vörös fényvillanás törte meg a sötétet. Két humanoid őrszem lépett elő az árnyékból, elállva az L-szektor szűk rácsos kapuját. A gépies szenzorok halkan zümmögve fordultak Alinda felé, fagyos optikával regisztrálva a szabályszegőt.